

Θαλασσινή Περιπέτεια

Τάξη Β3

A Storybird

Θαλασσινή Περιπέτεια

Τάξη Β3

Illustrated by
Creepie Cuties

Published on
April 19, 2021

© Storybird 2021 All rights reserved

Μια φορά κι
έναν καιρό ήταν μια γοργόνα που ζούσε
ανέμελη στη χώρα των Φαλαινών.

Ήταν πολύ όμορφη και είχε καλή
καρδιά.

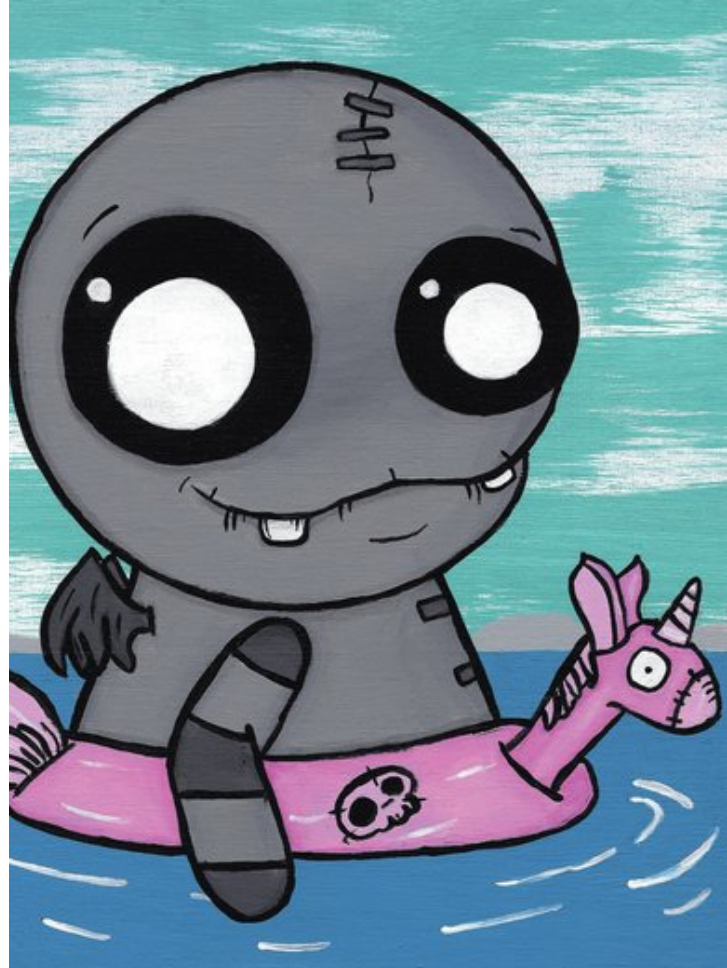
Μια μέρα
καθώς έπαιζε με κάποιες πεταλούδες, είδε μια φάλαινα να έρχεται καταπάνω της και την
έλουσε κρύος ιδρώτας.

-Ποπο! Θα με καταβροχθίσει, σκέφτηκε.
Η λυγρόκορμη γοργόνα χωρίς να χάσει
χρόνο κολύμπησε γρήγορα γρήγορα και
χώθηκε στη σχισμή του βράχου.
Κουλουριάστηκε στην αναπαυτική πολυθρόνα
της περιμένοντας τις κινήσεις της φάλαινας.

Εκείνη πλησίασε αλλά τα περιττά κιλά της δεν της επέτρεπαν να μπει μέσα.

-Γιατί κρύφτηκες; Μη φοβάσαι! Δε θα σου κάνω κακό! Μπορεί να είμαι ογκώδης, άγρια και τα δόντια μου να είναι κοφτερά, όμως, αν με γνωρίσεις καλύτερα, θα καταλάβεις ότι δεν είμαι τόσο επικίνδυνη και επιθετική.

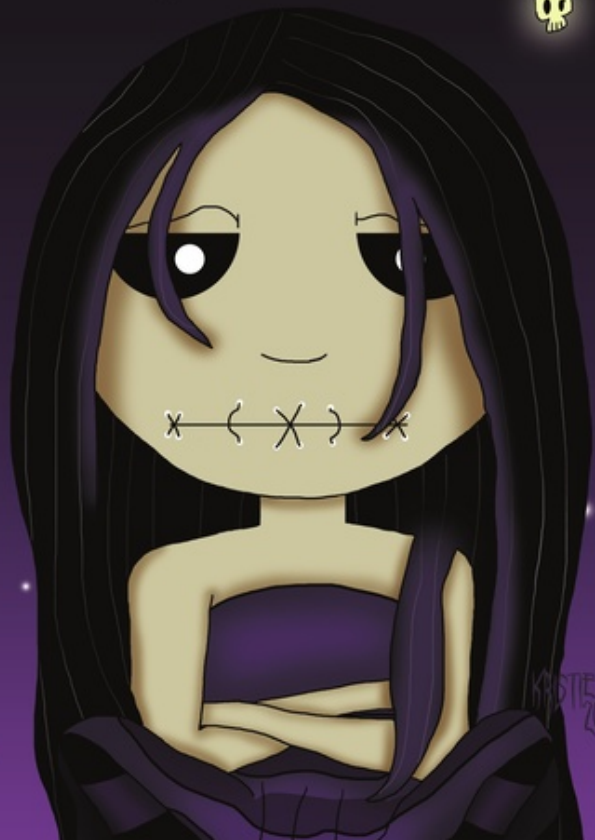

Αν μάλιστα έχεις τη διάθεση να ρωτήσεις
τους κατοίκους του βυθού, θα σου πουν ότι
είμαι ένα άκακο, ευγενικό και καλοκάγαθο
θαλάσσιο ζώακι που, παρά τα περιττά κιλά
μου,

το μόνο που ξέρω είναι να φυσάω και να εκτοξεύω νερό για να τρομάζω και να διώχνω μακριά μου όσους θέλουν να μου κάνουν κακό, είπε η φάλαινα με δυνατή φωνή.

-Πολύ θα ήθελα να πιστέψω τα λόγια σου,
αλλά δεν είμαι τόσο σίγουρη ότι λες αλήθεια.
Μάλλον προσπαθείς να με ξεγελάσεις, είτε η
γοργόνα μέσα από την κρυψώνα της.

-Τι θέλεις να κάνω για να με πιστέψεις;
Μήπως να σε πάω βόλτα με το αλεξίπτωτό
μου ή μήπως να σε αφήσω να κάνεις
τσουλήθρα στην ουρά μου;

-Όχι! Ας το αφήσουμε καλύτερα, γιατί τα Χριστούγεννα που στολίζαμε το δέντρο , οι σουπιές, οι κουτσομπόλες της θάλασσας, μου είπαν ότι αναποδογύρισες το τρεχαντήρι του κυρ Παντελή, συνέχισε η γοργόνα.

-Δεν είναι αλήθεια, είπε η
φάλαινα και γούρλωσε τα
μάτια της. Είναι δυνατόν
να πιστεύεις ότι εγώ
μπορώ να κολυπήσω σε
τόσο ρηχά νερά; Οι
σουπιές για μια ακόμα
φορά

αμόλησαν το μελάνι τους κι έφυγαν. Και για να ξέρεις πώς ακριβώς έγιναν τα πράγματα, ο κυρ Παντελής έριξε τα δίχτυα του και προσπάθησε να τις πιάσει αλλά αυτές, οι παμπόνηρες, κατάφεραν να ξεφύγουν. Σου είπαν λοιπόν ένα σωρό παραμύθια και συκοφαντίες για να ξεγλιστρήσουν και πάλι.

-Αν είναι έτσι όπως τα λες, θέλω αποδείξεις!!!Θα σου πρότεινα λοιπόν να ξεκινήσουμε μαζί ένα ταξίδι στην μακρινή θάλασσα των Μαργαριταριών. Σ' αυτήν τη θαλασσινή εξόρμηση ίσως να μάθουμε η μια την άλλη καλύτερα και πού ξέρεις...

μπορεί να συναντήσουμε θησαυρούς και ναυάγια που χρειάζονται εξερεύνηση και μέσα από τις δυσκολίες και τα εμπόδια να καταφέρεις να κερδίσεις την εμπιστοσύνη μου και να νικήσεις τον φόβο μου για σένα, είπε η γοργόνα και άρχισε να βγαίνει δειλά δειλά από την κρυψώνα της.

-Η ιδέα σου είναι καταπληκτική και σ' ευχαριστώ που μου πρότεινες να κάνουμε μαζί αυτό το ταξίδι. Όμως υπάρχει ένα πρόβλημα... Δεν έχω φύγει ποτέ ξανά από τον τόπο μου και δεν ξέρω τον δρόμο.

-Μην ανησυχείς. Στον προσανατολισμό μας
θα μας βοηθήσει και ο χάρτης που έχω
κρυμμένο στην ουρά μου.

Αυτά είπε η γοργόνα στη φάλαινα και πριν
καλά καλά τελειώσουν την κουβέντα τους
είδαν έναν κατσούφη ψαρά να ανεβαίνει την
ανηφόρα και να κατευθύνεται προς το λιμάνι.

-Να η πυξίδα μας! αυτόν θα ακολουθήσουμε για να βρούμε το μέρος που θέλουμε... είπε η γοργόνα με νόημα. Αποφάσισαν λοιπόν να πάρουν από πίσω τον ψαρά.

Στον δρόμο τους συνάντησαν κοπάδια από τσούχτρες, κολύπησαν στους βυθούς των κοραλλιών και θαύμασαν τα μακροβούτια των δελφινιών.

Γοργόνα και φάλαινα κολυμπούσαν ασταμάτητα για μέρες, η μια δίπλα στην άλλη, ώσπου κάποια στιγμή η γοργόνα ένιωσε τις δυνάμεις της να την εγκαταλείπουν.

Αμέσως η φάλαινα την ανέβασε στη ράχη της συνεχίζοντας το κολύμπι, ώσπου αυτή αποκοιμήθηκε. Κάθε λίγο και λιγάκι γυρνούσε το κεφάλι της για να σιγουρευτεί ότι ο συνεπιβάτης της ήταν ασφαλής.

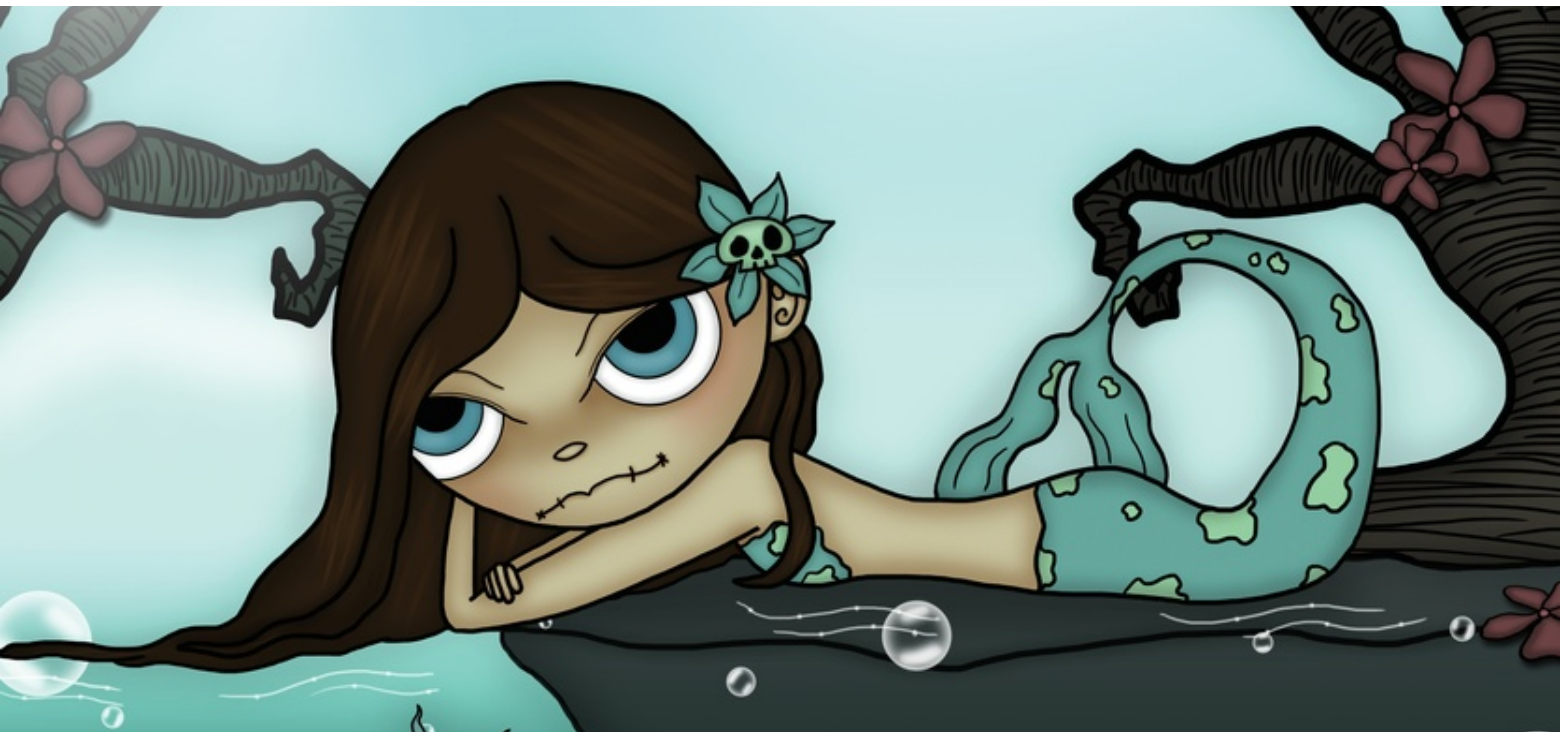
Ξαφνικά, ένα κοπάδι από δελφίνια πλησίασε θέλοντας να χαιρετήσει τη φάλαινα. Τότε η γοργόνα πετάχτηκε και κατάλαβε ότι την είχε κουβαλήσει ακούραστα για πολλές ώρες χωρίς να πειράξει ούτε μια τρίχα απ' τα μαλλιά της.

Είχε φτάσει το απόγευμα και οι δυο τους
στάθηκαν για λίγο να δουν το
ηλιοβασίλεμα. Αμέσως μετά έφτασαν στο
ναυάγιο το οποίο, σύμφωνα με τον χάρτη,
έκρυβε πολλούς θησαυρούς.

Η γοργόνα έβγαλε από το τσεπάκι της ουράς της τον χάρτη και είπε στη φάλαινα:
- Νομίζω πως πλησιάζουμε. Ας κάνουμε μια τελευταία βουτιά και σε λίγο θα είμαστε
μπροστά στους θησαυρούς της θάλασσας των Μαργαριταριών.

Μαζί άνοιξαν το πρώτο
σεντούκι περιμένοντας
να αντικρίσουν
πολύτιμα πετράδια.
Μα... ο θησαυρός ήταν
άφαντος!

-Άνθρακας ο θησαυρός... είπαν και οι δυο με
μια φωνή!

Άνοιξαν με τη σειρά όλα τα σεντούκια μα με μεγάλη απογοήτευση διαπίστωσαν ότι κι αυτά ήταν άδεια...

...εκτός από το τελευταίο. Μέσα σ' αυτό, ένα τσαλακωμένο σημείωμα περίμενε τις δυο εξερευνήτριες. Η γοργόνα και η φάλαινα το πήραν αμέσως στα χέρια τους, το ξεδίπλωσαν και η γοργόνα που ήξερε πολύ καλή ανάγνωση άρχισε να το διαβάζει...

“ Ο θησαυρός δεν είναι τα χρυσά νομίσματα, τα ρουμπίνια, τα μαργαριτάρια και τα διαμάντια παρά μόνο ένα πανέμορφο ταξίδι φιλίας και εμπιστοσύνης. Ο πραγματικός θησαυρός είναι να μάθεις τον φόβο να νικάς”.

-Δηλαδή, αν κατάλαβα καλά...

Εμπιστοσύνη, αν κερδίσεις

τον φόβο θα νικήσεις

και φίλους καλούς θα αποκτήσεις, είτε χαρούμενη η φάλαινα.

-Πραγματικά! Μπορεί να είμαστε διαφορετικές αλλά μέσα από αυτή τη συναρπαστική περιήγηση κατάλαβα πως είσαι ένα αγαθό και καλοπροαίρετο πλάσμα. Από δω και στο εξής θα αισθάνομαι σιγουριά μόνο όταν είσαι δίπλα μου.

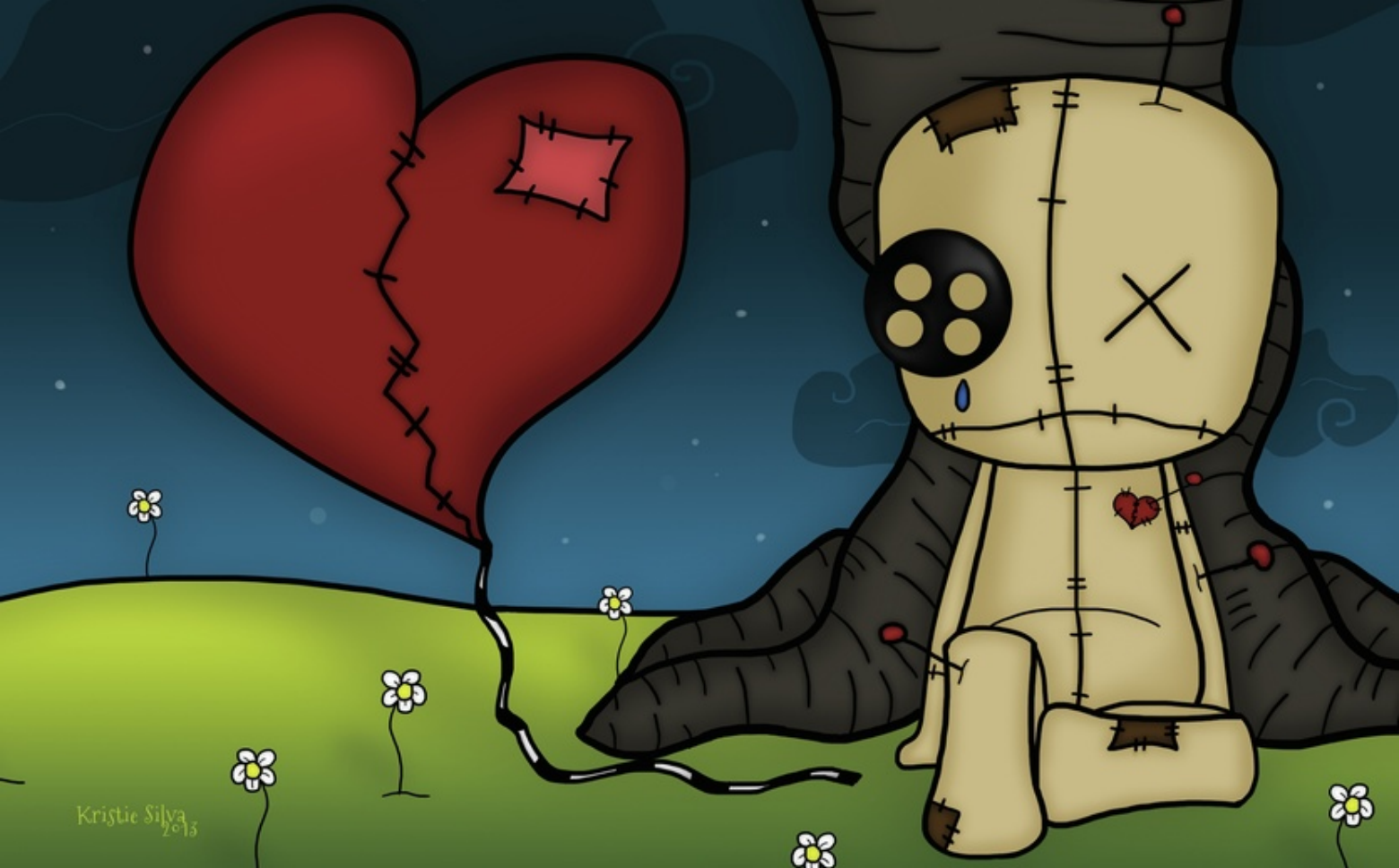
Έτσι γοργόνα και φάλαινα έμειναν για πάντα στη θάλασσα των Μαργαριταριών χωρίς να ψάχνουν για χαμένους θησαυρούς αλλά προστατεύοντας την πραγματική, παντοτινή και αγνή φίλια.

Ο τόπος αυτός θα είναι από δω και στο εξής ένας παράδεισος για την καταπολέμηση του φόβου.

Έτσι γοργόνα και φάλαινα ζήσανε οι δυο καλά κι αγαπημένες μα όχι φοβισμένες.

Kristie Silva
2013